

คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

ความหมายของคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

คำปฏิญาณ : *ការໃຫ້គໍາມັນແລ້ວບົາດ່ວຍຄຣາມແລ້ວຮີຕໍ່ໄງ*

กฎของลูกเสือ : *ຂອກໆການດ ທີ່ເປັນແນວທາງສໍາຫັນໃຫ້ລູກເສື່ອໄດ້ປົງປັດ*

คำปฏิญาณของลูกเสือ

ด้วยเกียรติของข้า ข้าสัญญาว่า

ข้อ 1 ข้าฯ จะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้าฯ จะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ

ข้อ 3 ข้าฯ จะปົງປັດตามกฎของลูกเสือ

กฎของลูกเสือ

ข้อ 1 ลูกเสือมีเกียรติเชื่อถือได้

ข้อ 2 ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
ซื่อตรงต่อผู้มีพระคุณ

ข้อ 3 ลูกเสือมีหน้าที่กระทำการให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น

ข้อ 4 ลูกเสือเป็นมิตรของคนทุกคนและเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นทั่วโลก

ข้อ 5 ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย

ข้อ 6 ลูกเสือมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์

ข้อ 7 ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งของบิดามารดาและผู้บังคับบัญชาด้วยความเคารพ

ข้อ 8 ลูกเสือมีใจร่าเริงและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก

ข้อ 9 ลูกเสือเป็นผู้มัธยัสถ์

ข้อ 10 ลูกเสือประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ

ความสำคัญของคำปฏิญาณและกฎหมายของลูกเสือ

คำปฏิญาณและกฎหมายของลูกเสือเป็นรากฐานสำคัญมากสำหรับการลูกเสือ เป็นหัวใจของการลูกเสือ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเป็นพื่น壤ดูของลูกเสือทั่วโลก ถ้าไม่มีคำปฏิญาณและกฎหมายเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวผูกใจ และจูงใจแล้ว การลูกเสือก็จะกลายเป็นเรื่องเล่น ๆ ไม่มีกฎหมายที่ไม่มีระเบียบ ปราศจากความหมายใด ๆ แต่หากได้ประพฤติปฏิบัติตามอย่างมั่นคงและเชื่อมั่นแล้ว ผู้นั้นจะได้รับผลดีแก่ตัวเอง ทำให้เป็นคนดี มีศีล มีสัตย์ มีความจริงรักภักดีต่อผู้มีคุณ ต่อชาติบ้านเมือง อุทิศความสุขส่วนตน เพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น อดทนมีระเบียบวินัย บังคับใจตนเองได้ อยู่ในกรอบประเพณีอันดีงาม ไม่เป็นตัวที่จะก่อให้เกิดความยุ่งยากใด ๆ ในบ้านเมือง จึงเป็นที่กล่าวได้ว่าการลูกเสือนี้เป็นกำลังส่วนหนึ่งในการสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ

ประเทศไทยเป็นสมาชิกของสมัชชาลูกเสือโลก ซึ่งต้องกำหนดให้มีคำปฏิญาณและกฎหมายของลูกเสือสำหรับลูกเสือของตน โดยอนุโตรดมตามหลักการที่กำหนดไว้ในธรรมเนียมของสมัชชาลูกเสือโลก ประเทศไทยจะกำหนดกี่ข้อ ก็ได้ เช่น ของอังกฤษมี 7 ข้อ สหรัฐอเมริกามี 12 ข้อ ส่วนไทยมี 10 ข้อ อนุโตรดมตามบทบัญญัติของลูกเสือโลก สำหรับลูกเสือสำรองนี้มี 2 ข้อ อุดมการณ์อย่างเดียว กัน แต่thonออกมาใช้ภาษาง่าย ๆ สำหรับเด็กเล็ก ๆ จะเข้าใจได้

ในคำปฏิญาณและกฎหมายของลูกเสือจะไม่มีคำว่า "อย่า" หรือ "ต้อง" คือไม่มีการ "ห้าม" หรือ "บังคับ" แต่เป็นคำปฏิญาณหรือคำมั่นสัญญาที่ลูกเสือและผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้กล่าวรับรองด้วยเกียรติของตนเอง และด้วยความสมัครใจ ถ้าจะพิจารณาดูให้ละเอียดลึกซึ้งแล้ว จะเห็นได้ว่าคำปฏิญาณและกฎหมายของลูกเสือทุกข้อ สอดคล้องกับหลักศีลธรรมของศาสนาทุกศาสนา

เยาวชนในปัจจุบันลูกพลัดดันด้วยอิทธิพลของสื่อแวดล้อมนานาประการ เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ การที่พ่อแม่ปล่อยให้ลูกทำอะไรได้ตามใจชอบ การแสดงความไม่ซื่อสัตย์เล็ก ๆ น้อย ๆ การทำตามใจตนเอง ความแตกต่างกันระหว่างbehaviorการลูกเสือกับหน่วยงานเยาวชนอื่น ๆ ฯลฯ

ความสมัครใจเป็นสมาชิก เป็นเหตุทำให้การกล่าวคำปฏิญาณต้องขึ้นด้วยคำว่า "ด้วยเกียรติของข้าฯ ข้าฯ สัญญาว่า" ที่ใจจะกล่าวได้ เช่นนี้ ไม่ใช่เรื่องที่ง่ายนักและในการที่จะปฏิบัติตามคำกล่าวว่านี้แล้วยิ่งเป็นภารกิจมากด้วยลูกเสือจะต้องสำนึกรู้เวกากล่าวคำปฏิญาณด้วยความสมัครใจของเขาระบุ เขายังต้องสำนึกรู้และเข้าใจด้วยว่าผู้ที่เรียกได้ว่า "เป็นคนจริง" เพื่อให้ผู้อื่นนับถือและเชื่อถือได้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่รักษาคำพูด กล่าวคือว่า ถ้าได้สัญญาว่าจะทำอย่างไรแล้วจะต้องทำเหมือนปากพูดทุกอย่าง จนนั้น เวลาจะกล่าวคำปฏิญาณ เราชยกรหัสด้วยเสมอ ผู้กำกับเองต้องทำตัวอย่างที่ดีให้ลูกเสือเห็นและเกิดความศรัทธานิมิตนั้นก็เป็นการยากที่จะหวังให้ลูกเสือรักษาคำมั่นสัญญานั้นได้

การลงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นหน้าที่อันสำคัญที่ผู้เป็นลูกเสือและผู้บังคับบัญชาลูกเสือพึงถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

การช่วยเหลือผู้อื่น ควรเป็นหลักการที่ลูกเสือทุกคนถือเป็นแนวปฏิบัติเสมอไป ยิ่งเป็นลูกเสือรุ่นโตด้วยแล้ว ควรจะได้ปฏิบัติในเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่นนี้ให้มาก

กฏของลูกเสือ แต่ละข้อ มีขอบข่ายของการเปลี่ยนความหมาย ซึ่งจะแตกต่างกันตามวัยของลูกเสือ การเปลี่ยนความหมายและการอภิปรายของลูกเสือแต่ละข้อนั้น ต้องการทำอยู่เรื่อยไป กฏของลูกเสือบางข้อ ทำให้ ลูกเสือรุ่นโต บางคน รู้สึกว่าจะปฎิบัติตามได้โดยไม่สนใจในก ะนั้นผู้กำกับจะต้องอธิบายให้ชัดแจ้ง เพื่อให้ ลูกเสือได้มีความเข้าใจอย่างแท้จริง แต่ว่าคนอธิบายเมื่อมีขนาดใด ก็ไม่เท่ากับตัวอย่างที่ดีที่ผู้กำกับปฏิบัติให้ ลูกเสือเห็นลูกเสือจะได้ถือเป็นเยี่ยงอย่าง เป็นบรรทัดฐานที่จะถือปฏิบัติต่อไป

ผู้กำกับลูกเสือ จะเพิ่มพูนเพื่อให้มีความเข้าใจคำปฏิญาณและกฏทุกข้ออย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะทำได้โดยอาศัยวิธี

1. อ่านหาความรู้จากหนังสือ
2. อภิปรายหารือกับผู้กำกับคนอื่น ๆ
3. พบทุกกรณีในประจำวัน ต้องนำมาหารือกันในระหว่างผู้คุ้นเคย
4. หาเวลาค้นคว้าพิจารณา กฏแต่ละข้อ โดยละเอียด
5. เข้ารับการฝึกอบรมเฉพาะเรื่อง
6. ฟังข้อสนทนากับผู้อื่นแล้วนำมาคิด
7. สงสัยจากการกระทำของเด็ก
8. ฟังเด็กเมื่อเด็กพูดกับเรา

วิธีที่จะช่วยให้ลูกเสือเข้าใจคำปฏิญาณและกฏของลูกเสือ

ผู้กำกับลูกเสือ สามารถช่วยให้ลูกเสือในกองของตน ได้เข้าใจคำปฏิญาณและกฏอย่างถ่องแท้ และอาจทำได้โดย

1. ชี้แจงความหมายของคำปฏิญาณและกฏลูกเสือให้ลูกเสือเข้าใจ
2. สนทนากับลูกเสือในข้อปัญหาและคติธรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสร้างสรรค์
3. จัดกิจกรรมให้ลูกเสือได้ปฏิบัติและค้นคว้าด้วยตนเองบ่อย ๆ
4. ปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกเสือ

ผู้กำกับลูกเสือ ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีนั้น ควรปฏิบัติตนเป็นไปในแนวดังนี้

เกี่ยวกับการบังคับบัญชา

- คือการที่ผู้กำกับปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ เช่น แต่งเครื่องแบบที่ลูกต้อง
- ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสังคม
- ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของบ้านเมือง

เกี่ยวกับการทำดีที่สุด

- ทำตามคำสั่งอย่างเดียว ไม่เป็นการเพียงพอ ต้องแสดงตัวอย่างด้วยการทำดีที่สุด
- เตรียมพร้อมที่จะต่อสู้กับความยากลำบาก เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น
- ปฏิบัติธุรกิจด้วยความเต็มใจและชื่นบาน ไม่ลังเลและเสียไม่ได้

เกี่ยวกับความคิดริเริ่ม

- ทำงานโดยมิต้องคอยให้ใครขอร้อง
- เสนอช่วยเหลือผู้อื่นทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม
- มีความรู้สึกไวต่อความต้องการของผู้อื่น
- แสวงหาความรู้ ความสามารถ เสริมทักษะ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น
- เตรียมเรื่องที่จะปฏิบัติงานและปฏิบัติตามที่รับผิดชอบ

เกี่ยวกับการปฏิบัติงานเป็นส่วนตัว

- แสดงการควระต่อบุคคลอื่น
- มีความเคารพตนเอง
- มีความคำนึงถึงครอบครัว ถึงเพื่อนของตน
- มีใจเป็นธรรม เมื่อมีเรื่องเกี่ยวข้องกับเด็ก

เกี่ยวกับการมีเจตคติที่ดี

- มองสถานการณ์ที่ยุ่งยากในด้านนี้
 - มองหาสิ่งที่ดีที่สุดในทุก ๆ คน
 - มองเห็นทุกสิ่งในทางที่ดี อดทนที่จะมองหาปัญหาและความยุ่งยาก
 - มีความเชื่อและไว้ใจเด็ก
- ในสารสนเทศบันสุดท้ายของ บี-พี ที่เขียนถึงลูกเลือกคนไว้ก่อนที่จะตาย มีปรากฏในข้อหนึ่งว่า "จงยึดมั่นในคำปฏิญาณของลูกเลือของเธอไว้เสมอ"

ความหมายของกฎของลูกเสือแต่ละข้อ ข้อนำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการนำไป ปฏิบัติหรือสั่งสอน อบรมสมาชิกในกองลูกเสือ

กฎลูกเสือข้อ 1 “ลูกเสือมีเกียรติเชื่อถือได้” (A Scouts honour is to be Trusted)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือเป็นผู้ดูดซึม ทำจริง และเป็นที่ไว้วางใจของผู้อื่น ถ้าจะเปรียบเทียบกับทางพระพุทธศาสนา กฎข้อนี้จะคลุมถึงศีลข้อ 2 ห้ามลักทรัพย์ ศีลข้อ 3 ห้ามผิดประเพณี ภารยาของ ผู้อื่น และศีลข้อ 4 ห้ามพูดเท็จ เรื่องเกียรติของลูกเสือนี้ ทางลูกเสือถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก และได้มีการฝึกอบรมบ่มนิสัยลูกเสือ นับตั้งแต่ลูกเสือสำรองเป็นต้นมา จนถึงลูกเสือชาวบ้าน ให้พยาบาลรักษาเกียรติของลูกเสืออย่างดีที่สุด คือ กระทำแต่ความดี ซื่อสัตย์สุจริต และทำงานให้เป็นที่เชื่อถือของผู้อื่น พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้พระราชทานคติพจน์ให้แก่คณะลูกเสือแห่งชาติไว้ว่า “เสียชีพอย่าเสียสตย์” ในเรื่องนี้สมควรกล่าวด้วยว่า ลูกเสือไทยโดยทั่วไป ได้ปฏิบัติตามกฎข้อนี้เป็นอย่างดี จันได้รับคำยกย่องนับถือจากประชาชนโดยทั่วไป

กฎลูกเสือข้อ 2 “ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และซื่อตรงต่อผู้มีพระคุณ

(A Scout is loyal)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้น มีปรากฏในคำปฏิญาณของลูกเสือแล้ว แต่ที่นำมาเน้นไว้ในกฎของลูกเสืออีก ก็ เพราะเรื่องนี้ เป็นเรื่องสำคัญมาก เกี่ยวกับความสามัคคีของคนในชาติ และความมั่นคงของชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะเรื่องศาสนา ลูกเสือจะนับถือศาสนาใด ก็ได้ ยิ่งกว่านั้น ในการฝึกอบรมลูกเสือทุกประเภท จะมีการเน้นถึงความสำคัญ ของศาสนา และส่งเสริมให้ลูกเสือ หมั่นปฏิบัติตามพิธีกรรมและคำสั่งสอนของศาสนาที่ตนนับถือ ส่วนชาติ และพระมหากษัตริย์นั้น เป็นจุดรวมของความสามัคคีของคนทั้งชาติ ส่งเสริมความเป็นเอกภาพของชาติไทย ดังนั้น ความจงรักภักดีต่อชาติ และพระมหากษัตริย์ จึงเป็นหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของลูกเสือในฐานะที่เป็นพลเมืองดี และเป็นกำลังส่วนหนึ่งของชาติบ้านเมือง และข้อความในตอนท้ายของกฎลูกเสือข้อที่ 2 ที่ว่า ลูกเสือซื่อตรงต่อผู้มีพระคุณนั้น หมายความว่า ลูกเสือเป็นผู้มีความกตัญญูตัวเอง คือรู้จักบุญคุณและตอบแทนผู้มีพระคุณแก่ตน เช่น พ่อ แม่ และครูบาอาจารย์ เป็นต้น เรื่องนี้ก็สอดคล้องกับหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่ว่า ความกตัญญูตัวเองเป็นเครื่องหมายของคนดี

กฎลูกเสือข้อ 3 “ลูกเสือมีหน้าที่กระทำตนให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น”

(A Scouts duty is to be useful and to help others)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือเป็นผู้เขียนขันแจ้งในการทำงาน และนอกจังหวัดทำงานของตนแล้ว ยังหาโอกาสช่วยเหลือผู้อื่นอีกด้วย ตามหลักของลูกเสือถือว่า ลูกเสือมีหน้าที่บำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี ซึ่งมีคุณลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ เป็นคนมีเกียรติเชื่อถือได้ สามารถบังคับใจตนเอง รู้จักพึงตนเอง ทั้งสามารถและเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่นตลอดจนชุมชน หมู่บ้าน และชาติบ้านเมือง เรื่องการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น โดยมิได้หวังผลประโยชน์ตอบแทนนี้ เป็นจุดเด่นอย่างหนึ่งของลูกเสือ ซึ่งได้รับการยกย่องนับถือจากประชาชนโดยทั่วไป ตัวอย่างที่เห็นได้ง่ายคือ ลูกเสือสำรวจ ซึ่งทำหน้าที่ช่วยเหลือสำรวจ ในการควบคุมการจราจรตามท้องถนน และให้ความปลอดภัยแก่คนเดินเท้าที่จะข้ามถนน

กฎลูกเสือข้อ 4 “ลูกเสือเป็นมิตรของคนทุกคนและเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นทั่วโลก”

(Scout is a friend to all and a brother to every other Scout)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือไม่เป็นศัตรูกับผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นธรรมเนียมของลูกเสืออย่างหนึ่งที่ถือว่า ลูกเสือทุกคนเป็นพี่น้องกัน โดยไม่คำนึงถึงประเทศ เหรือชาติ ศาสนา หรือฐานะของแต่ละคน เรื่องนี้ก็สอดคล้องกับ ธรรมเนียมและประเพณีไทย ดังจะเห็นได้จากที่พ่อแม่ ของเด็ก สอนให้เด็กเรียกผู้ใหญ่ที่คุ้นเคยว่า พี่ ป้า น้า อ่า หรือ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้น ส่วนทางพุทธศาสนาที่มีหลักธรรมข้อหนึ่งที่ว่าวิสสาสา ปริมา ญาติ กือความคุ้นเคยเป็นญาติ อย่างสนิท

กฎลูกเสือข้อ 5 “ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย” (Ascout is Cousteous)

กฎข้อนี้หมายความถึง ความสุภาพเรียบร้อยในการแต่งกาย ความประพฤติและกิริยาจราจร ตลอดจนความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมทั้งความเกรงใจ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของคนไทย

กฎลูกเสือข้อ 6 “ลูกเสือมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์” (A Scout is a Friend to animals)

กฎลูกเสือข้อนี้ มีความหมายสอดคล้องกับศีลข้อหนึ่ง ที่ห้ามฆ่าสัตว์ และมีความมุ่งหมายให้ลูกเสือ มีความเมตตากรุณาต่อสัตว์เลี้ยงของตน เช่น สุนัข แมว หรือ นก คือจะต้องดูแลสัตว์เลี้ยงเหล่านั้น ไม่ให้อาหาร กับทั้งจะต้องละเว้นจากการทรมานสัตว์ เช่น การกัดปลา และชนไก่ เป็นต้น

กฎลูกเสือข้อ 7 “ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งของบิดา มารดา และผู้บังคับบัญชาด้วยความเคารพ”

(A Scout obeys orders of his parents patrol leader of Scoutmaster with out question)

กฎลูกเสือข้อนี้ มีความสอดคล้องกับประเพณีของไทย และถ้าพูดตามภาษาสมัยใหม่ ก็อาจกล่าวได้ว่า ลูกเสือเป็นผู้อยู่ในระเบียบวินัย การโถ่แข้งบิดา มารดา หรือผู้บังคับบัญชา นั้น ตามคตินิยมในสมัยปัจจุบันเป็นเรื่องที่ อาจทำได้ เมื่อมีเหตุผลสมควร แต่การโถ่แข้งนั้นจะต้องกระทำด้วยความเคารพและในประการสุดท้าย ผู้น้อยโดยปกติ จะต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ ครอบครัวหรือบ้านเมืองจึงอยู่ในปกติสุข

กฎลูกเสือข้อ 8 “ลูกเสือนีじิตใจร่าเริงและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก”

(A Scout Smiles and whistles under difficulties)

วิธีการฝึกอบรมลูกเสือที่ลูกต้องคือ ผู้ให้การฝึกอบรมจะต้องหาทางให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความสนุกสนานเบิกบานใจบ้าง เช่น ให้มีการร้องเพลง หรือเล่นเกมส์ต่าง ๆ เป็นต้น ข้อนี้ก็ลูกกับนิสัยคนไทยเรา ซึ่งรักสนุกในเวลาเดียวกัน ผู้ที่เป็นลูกเสือย่อมไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และแม้จะต้องพยายามกับความยากลำบากบ้าง ก็ต้องอดทนและทำใจให้ร่าเริงอยู่เสมอ เช่น ในระหว่างการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะต้องอดทนและทำใจให้ร่าเริงอยู่เสมอ เช่น ในระหว่างการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะต้องอดทนต่อความยากลำบากในเรื่องที่พักและการรับประทานอาหาร ซึ่งคงจะไม่สะดวกสบายเหมือนกับอยู่ที่บ้านของตนเอง แต่การพยายามกับความยากลำบากในบางโอกาสนั้น เป็นของดี เพราะจะทำให้เรามีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น กับทั้งทำให้เรารู้จักอดทนและสามารถเพชริญกับความยากลำบากในการดำเนินชีวิต ซึ่งคนเราจะต้องประสบเป็นครั้งคราว โดยไม่อาจหลีบเลี่ยงได้

กฎของลูกเสือข้อ 9 “ลูกเสือเป็นผู้มั่นยั่งยืน” (A Scout is Thrifty)

กฎลูกเสือข้อนี้สอนให้ลูกเสือรู้จักคุณค่าของเงิน ตอนมีสิ่งของเครื่องใช้ หมั่นซ่อมแซมพัสดุที่ชำรุดเสียหาย ให้อยู่ในสภาพที่พอใช้การ ได้ต่อไป ประยัดการใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย และแบ่งเงินที่หาได้ส่วนหนึ่งฝากไว้ในธนาคาร หรือธนาคารออมสิน เพื่อจะได้นำออกมาใช้จ่ายเมื่อถึงคราวจำเป็น ตลอดจนรู้จัก ประยัดเวลา ไม่ปล่อยเวลาให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เรื่องนี้ก็สอดคล้องกับหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่สอนให้คนยั่นในการทำมาหากิน และรู้จักประยัดรักษาทรัพย์สินที่นำมาได้

กฎลูกเสือข้อ 10 “ลูกเสือประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ”

(A Scout is clean in thought word and deed)

กฎข้อนี้เป็นบทสรุปรวมยอด คือให้กระทำการแต่ความดี ละเว้นความชั่วและทำใจให้ผ่องบริสุทธิ์ ตรงกับหลักธรรมในพระพุทธศาสนา คือ กฎศ戢กรรมบท 10 ซึ่งประกอบด้วย กายสุจริตคือ เว้นจากการม่าสัตว์ เว้นจาก การลักทรัพย์ และเว้นจากการผิดประเพณีบุตรบรรยายผู้อื่น วิสุจิต 4 คือ เว้นจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียด เว้นจากการคำหยาบ และเว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ มโนสุจิต 3 คือ ไม่โลภ อยากได้ของเข้า ไม่พยาบາมปองร้ายเขา และมีสัมมาทิฐิ เห็นชอบตามคอลองธรรม